

Jeg maa herved strax gjøre den almindelige Bemærkning, at der jo ikke, hvad selve Grundprincippet i Forslaget angaaer, nemlig med Hensyn til Etableringen af Livrenter paa ubestemt Tid, er blevet fremsat nogen Tvivl om, at Forslaget i saa Henseende hvilede paa en fuldkomment solid og mathematisk rigtig Grundvold. Dette er for mig Hovedsagen; thi det berger mig for, at den Tanke, som man har søgt at skaffe Udtryk gjennem Forslaget, i alt Fald vil have sin Fremtid.

Inden jeg gaaer over til Døftelsen af de væsentligere Indvendinger, der ere blevne gjorte imod Forslaget, maa jeg imidlertid først berøre Noget, som egentlig er mig meget ubehageligt. Der er nemlig hændet mig Noget under Debatten af dette Forslag, der sjældent er hændet mig tidligere, at et af de Medlemmer, der have havt Ordet, har givet sit Angreb en noget personlig Farve; jeg sigter herved til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille). Det er Noget, som vi ikke pleie at gjøre her, forekommer det mig, og navnlig har jeg havt det Held hidtil at være bleven temmelig meget forskaaet derfor. Jeg er ogsaa i Almindelighed, hvor der fremkommer Anthyndinger af noget Saadant, meest tilbøielig til at lade den Slags Bemærkninger ligge, men, som Sagen i nærværende Tilfælde er bleven fremstillet af det ærede Medlem, troer jeg dog at burde give et kort Tilsvær paa den Deel af, hvad det ærede Medlem anførte, som jeg kalder det Personlige i Sagen. — Han begyndte med at sige, at jeg var haard. Det er et Ord, som navnlig naar det opfattedes enestaaende, kunde synes at indeholde en Anke imod mig som Menneske, hvilken jeg dog er aldeles overbeviist om, at det ærede Medlem ikke har tilsigtet; jeg er saameget mere overbeviist derom, som han føiede nogle Ord til, hvilke jeg vel ikke veed, om jeg opfattede aldeles noigtigt, men som jeg dog i alt Fald glædede mig ved tilige at høre, og som jeg derfor ogsaa vil tillade mig at flaae fast. Det ærede Medlem sagde nemlig, at jeg var „haard paa Statskassens Side“. Dette var en meget rigtig Tilføielse; thi jeg antager derefter, at det ærede Medlem ikke sigtede til mig personlig,

men til en vis Stilling, som jeg indtager i finantsielle Spørgsmaal. Dersom det kun var det ærede Medlems Mening at sige, at jeg i det Hele søgte at varetage Statskassens Tarv og at sørge for, at de Byrder, der kom til at paahvile Staten, ikke bleve større end høist nødvendigt, saa kan jeg paa ingen Maade tage det ærede Medlem ilde op, at han brugte det nævnte Ord; værtimod anseer jeg det i saa Fald endogsaa for en Roes, idet jeg anseer det for at være en væsentlig Forpligtelse, der paahviler os alle, men som desværre af Udskillige, efter min Mening, ikke saa ganske sjældent glemmes, overalt hvor det lader sig gjøre, at iagttage, at der sees strengt paa Statskassens Tarv. Jeg haaber tillige, at det ærede Medlem vil kunne erindre mange Leiligheder, hvor jeg har godtgjort, at jeg dog ikke er den, som hensynsløst seer paa Statskassens Tarv, men at jeg har brudt mangen Landse paa dette Sted baade for at bevare bestaaende Institutioner og for at bringe dem til en større Blomstring end den, de hidtil have været i, selv om Statskassen derved skulde komme til at udrede noget Betydeligt. Jeg antager altsaa, at den nu omtalte Deel af det ærede Medlems Bemærkninger ikke i Virkeligheden rammede mig. — Men det ærede Medlem gif dernæst over til at søge Rilden til, at Fleertallets Forslag under Nr. 18 er fremkommet i — jeg havde nær sagt — et Slags Grille eller flygtigt Indfald af mig. Han skildrede Forholdet saaledes, som om jeg engang i forrige Sommer ved en eller anden Leilighed tilfældig havde forfattet et Skrift om Livrenter og derfor var kommen ind i Livrenteanstaltens Bestyrelse, samt at det foreliggende Forslag skrev sig derafra. Det er nu overmaade tilgiveligt, at det ærede Medlem ikke veed Bessed om mine Arbeider, thi det ærede Medlem kan umuligt vide saadan Bessed med alle Grene af den danske Litteratur, at han skulde være bekendt ogsaa dermed. Men til det ærede Medlems Døplysning skal jeg tillade mig at anføre, at han vil kunne finde Arbeider af mig netop om de til Grund for Livsforsikringer liggende væsentlige Problemer, som ere over 20 Aar gamle, og som have kostet mig meest Flid og Studium af, hvad